

Άγιος Νικόλαος Πλανάς ο προστάτης των εγγάμων

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Άγιος των ημερών μας

Δεν είναι λίγοι εκείνοι που νομίζουν ότι αγίους και μάρτυρες ανέδειξε η Εκκλησία μας σε πολύ μακρινούς χρόνους, ιδιαίτερα μάλιστα κατά την περίοδο των διωγμών. Αληθεύει βέβαια πως όταν εξωτερικοί εχθροί διώκουν την Πίστη ή αιρετικοί την απειλούν, τότε δημιουργούνται μάρτυρες και ομολογητές• δεν έλειψαν εντούτοις και σε ειρηνικές περιόδους οι μορφές εκείνες που με την άσκηση, την προσευχή, την έντονη λειτουργική, μυστηριακή και ησυχαστική ζωή ευαρέστησαν ενώπιον του μόνου Αγίου Θεού και έλαβαν τον στέφανον της ζωής, τον οποίον έχει υποσχεθεί πᾶσι τοῖς ἡγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. (Β΄ Τιμ. 4,8)

Υπάρχουν άλλοι χριστιανοί που έχουν ανάγκη να δουν «ορατές αποδείξεις» της Πίστεώς μας, για το λόγο ότι η ελπίδα τους εξασθενεί και θαρρούν πως οι διηγήσεις των Συναξαρίων για τη ζωή και τα θαύματα των παλαιών αγίων λίγο απέχουν από την υπερβολή και τον μύθο...

Και όμως! Οι άγιοι δεν έλειψαν ούτε θα λείψουν ποτέ από τη ζωή και την ιστορία της Εκκλησίας μας. Κάθε εποχή έχει τους δικούς της : αποστόλους και ομολογητές, ιεράρχες και μοναχούς, αναχωρητές και ασκητές, μάρτυρες και «εν ειρήνη τελειωθέντας», εγγάμους και παρθένες, άνδρες , γυναίκες και παιδιά... Βιβλιοθήκη σχηματίζουν τα Συναξάρια στα οποία περιγράφεται η θαυμαστή και αξιομίμητη ζωή των αγίων , τα οποία διαβάζονταν κατ' ιδίαν και ιδιαίτερα στις «συνάξεις» που έκαναν οι χριστιανοί κατά την επέτειο ημέρα του μαρτυρίου ή της κοιμήσεως των αγίων...

... Μια τέτοια διακεκριμένη μορφή νεότερου αγίου είναι και ο Νικόλαος Πλανάς, «ο

απλοϊκός ποιμήν των λογικών προβάτων».

Από παιδάκι στην εκκλησία

Από την παιδική ακόμα ηλικία ο Νικόλαος , γιος του Ιωάννη και της Αυγουστίνας Μελισσουργού, έδειχνε την κλίση του προς τα ιερά και τα όσια.

Γεννημένος το έτος 1851 στη Νάξο από σχετικά εύπορους γονείς , δεν άργησε να αποκαλύψει πως ήταν αγιασμένος από την κοιλιά της μητέρας του και να προκόπτει σοφία και ήλικία και χάριτι παρά Θεῷ και ανθρώποις. (Λουκ. 2,52), ενώπιον του Θεού και των συνανθρώπων του.

Παιδί ακόμα τον έθελγαν τα αγαπητά σκηνώματα (Ψαλμ. 83, 1) του Κυρίου . Έτρεχε στο Ιερό Βήμα για να υπηρετεί τον ιερέα παππού του Γεώργιο Μελισσινό καθώς ιερουργούσε. Είχε ανοιχτά τα μάτια της ψυχής και του σώματός του για να ακούν και να δέχονται τα ιερά λόγια των ευχών και των ύμνων. Ευτρέπιζε τη γλώσσα του για να ψελλίζει και σιγοψάλλει ψαλμούς και τροπάρια , ᾄδων και ψάλλων ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, και να συνηθίζει από την πρώτη του νεότητα λαλών ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς (Εφεσ. 5, 19) .

Αναφέρει η βιογράφος (μαθήτρια του Μάρθα μοναχή) , ότι μέσα στο πατρικό κτήμα υπήρχε εκκλησάκι αφιερωμένο στον άγιο Νικόλαο . «Από μικρό παιδάκι πήγαινε οποιαδήποτε ώρα και έμπαινε κρυφά σ' αυτό, φορούσε ένα σενδόνι και έψαλλε ότι ήξευρε ως μικρό παιδί. Μια βραδιά περνούσε ένας άνθρωπος απ' έξω από την εκκλησίαν αργά και άκουσε ψαλμωδία . Από φυσική περιέργεια κατέβηκε από το ζώνον να ιδή τί συμβαίνει και τον βλέπει , μικρό παιδάκι τότε, να ψάλλη! ... « (ο άγιος παπα- Νικόλας Πλανάς «Ο απλοϊκός ποιμήν των απλοϊκών προβάτων», εκδ. «Αστήρ» , απ' όπου αντλήσαμε πολλές λεπτομέρειες του βίου του αγίου) .

Τα πρώτα γράμματα διδάχθηκε από τον ιερέα παππού του , τον οποίο και συνόδευε στις λειτουργίες και στους εσπερινούς που εκείνος τελούσε στα πολλά εξωκκλήσια, βοηθώντας τον στο Ιερό και το ψαλτήρι και παρατηρώντας την ευλάβεια με την οποία ιερουργούσε. Έτσι και για το μικρό Νικόλαο είχε εφαρμογή ο ευαγγελικός λόγος : δεν έφευγε από το ναό, αλλά λάτρευε τον Θεό νύχτα και μέρα... (Λουκ. 2, 37) . Ακόμα και τα παιχνίδια του με τον τρόπο αυτό της ζωής του είχαν ταυτιστεί: Μάζευε τους μικρούς του φίλους και παρίσταναν πως τελούν τη θεία Λειτουργία, μιμούμενοι τις κινήσεις του ιερέα, ψάλλοντας ό,τι σαν παιδιά ήξεραν και στο τέλος ο Νικόλαος έκανε και το «κήρυγμά» του! Του άρεσε να πηγαίνει στα εξωκκλήσια , να ανάβει τα καντήλια, να «μιλάει» στο Χριστό, την Παναγία και τους αγίους και να ευφραίνεται πνευματικά από την παρουσία τους.

Αυτή η ευλαβής ενασχόληση είλκυσε πλουσιότερη τη χάρη του Θεού και τον

προίκισε με το προορατικό χάρισμα. Είναι βεβαιωμένο, για παράδειγμα, το ακόλουθο περιστατικό: Ένα βράδυ χειμωνιάτικο καθόταν μπροστά στο τζάκι του σπιτιού όλη η οικογένεια. Οι γονείς ανήσυχοι συζητούσαν για την τύχη του καϊκιού τους που βρισκόταν σε ταξίδι στο φουρτουνιασμένο Αιγαίο ή στη θάλασσα της Προποντίδας , πλέοντας προς την Πόλη. Ο Νικόλαος , φωτισμένος από τον Θεό, είπε στους γονείς του: «Το καϊκι μιας “Ευαγγελίστρια” αυτή τη στιγμή βυθίζεται κοντά στην Πόλη...». Τρομαγμένος ο πατέρας του λέει στη γυναίκα του: «Τι λέει το παιδί;». Όπως αποδείχθηκε , ακριβώς εκείνη τη μέρα και ώρα είχε βυθισθεί το καϊκι τους!

(συνεχίζεται)

Πηγή: «ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΛΑΝΑΣ

Ο προστάτης των εγγάμων

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ»

Ευαγγέλου Π. Λέκκου

θεολόγου

τ. Διευθυντού της Αποστολικής Διακονίας

Εκδοτική παραγωγή ΣΑΪΤΗΣ

Πηγή: eisdoxantheou-gk.blogspot.gr